

Julia en Gijs in gesprek met Ton Kallenberg, sinds 1 april rector van het Jac. P. Thijssen College.

Ton: Julia, wie ben jij eigenlijk?

Julia: ik ben 13 jaar oud en ik zit in 3 vwo, ik speel handbal in de Bloemen hier in Castricum en woon in Bakkum.

Ton: Bakkum? Is dat dan niet Castricum?

Julia: Nou, het heet Bakkum, maar het is wel gemeente Castricum inderdaad.

Ton: En jij Gijs?

Gijs: Ik ben 14 jaar oud, zit in dezelfde klas als Julia en woon in Heiloo, daar voetbal ik ook.

Ton: Is dat Flashing Heiloo, Gijs?

Gijs: Nee, Foresters. Flashing Heiloo is de basketbalvereniging.

Ton: ah, dan ben ik daarmee in de war. Ik heb altijd op basketbal gezeten en kan me herinneren dat ik wel eens een bekerwedstrijd heb gespeeld in Heiloo.

Gijs: U heeft zelf ook op school gezeten, anders kon u hier vast niet zitten, maar wat vond u vroeger het leukst van school en waarom eigenlijk?

Ton: Dat is een goede vraag... wat vond ik het leukst? Ik denk dat ik het samenzijn met vrienden het leukst vond. Kijk, onderwijs heeft verschillende soorten functies. Een van die functies is natuurlijk dat je zoveel mogelijk leert. Maar socialisatie is natuurlijk ook een heel belangrijke functie en dat je als persoon groeit. Als leerling vond ik - denk ik - het laatste het belangrijkste. Veel met vrienden omgaan, samen sporten, maar ook af en toe een feestje vieren samen. Er waren natuurlijk ook leuke en minder leuke vakken, en ook leuke en minder leuke leraren, maar ik had niet echt een specifieke voorkeur.

Gijs: Dus in de coronatijd als nu zou u het waarschijnlijk wel moeilijk gevonden hebben om niet met uw vrienden om te kunnen gaan en zo?

Ton: Ik kan me ook wel goed vermaken in mijn eentje, want de afgelopen tijd heb ik ook veel thuis moeten werken. Maar het zou best eens zo kunnen zijn dat als ik in jullie plaats had gezeten, dat ik het oersaai zou hebben gevonden, ja. Ik zou er niet aan hebben moeten denken dat ik niet kon basketballen, want dat deed ik eigenlijk altijd. Als ik uit school kwam, dan hadden we daar een pleintje om te ballen, dan gingen we gauw naar huis om te eten en dan ging ik naar de training.

Als dat allemaal niet zou kunnen, dat lijkt me vreselijk. Hoe gaan jullie daarmee om?

Gijs: Voetbal is natuurlijk een teamsport, nu mag het gelukkig weer.

Julia: In de tijd dat het niet mocht, hebben we wel met elkaar gebeld en zo en samen online gesport, maar dat is toch heel anders, eigenlijk doe je niet zo heel veel.

Gijs: ik weet nog wel dat we weer mochten trainen, dat was wel heel fijn. Op anderhalve meter dat wel, maar of dat nu echt zo goed werd nageleefd weet ik niet, maar goed. Toen mochten we ook weer heel even wedstrijden spelen, maar toen dat niet mocht, gingen we wel eens met drie vrienden voetballen. Maar toen was je er ook nog heel erg bang voor.

Ton: Corona is natuurlijk ook een serieus iets, waar je goed voor moet oppassen. Maar ik weet nog wel dat het in maart zoveel onbekender was dat dit ook maakte dat iedereen er extra bang voor was.

Gijs: Ja, ik ken ook eigenlijk niemand die er heel erg last van heeft gehad, een vader van een vriend wel trouwens, maar verder niemand. Dat we nu weer mogen trainen is wel heel fijn.

Ton: Geen competitie dus?

Julia: We spelen nu wel met de club elk weekend onderling wedstrijden spelen tussen je eigen teams.

Gijs: en met basketbal is dat ook zo, mag u ook geen training meer geven?

Ton: Nee, dat kan ook allemaal niet. Juist dit jaar had ik toegezegd een senioren damesteam te gaan trainen en na vier wedstrijden werd alles stilgelegd. Sindsdien hebben we nog wel even doorgetraind in groepjes van 4, want dat mocht, maar basketballen met z'n vieren dat gaat niet echt.

Gijs: U had het net over thuiswerken, maar wat deed u eigenlijk bij uw vorige baan?

Ton: In mijn vorige baan was ik directeur onderwijs en studentenzaken aan de Universiteit Leiden bij de faculteit geesteswetenschappen en je zou kunnen zeggen dat alles wat niet direct in het klaslokaal plaatsvond, daar ging ik over. Dan kun je denken aan de organisatie van het onderwijs, de administratie, de begeleiding van de studenten, studie-advisering, het beleid van het onderwijs (dus hoe geven we in de toekomst richting aan ons onderwijs). Nou dat soort dingen. Internationalisering, en niet te vergeten stages. Al die verschillende taken zaten bij ons in de dienst. En de docenten, de wetenschappelijke staf, verzorgde het onderwijs. En wij organiseerden dat dus en daar was ik de eindverantwoordelijke voor.

Julia: Wilde u dan liever hier de rector zijn of was er een reden dat u daar wegging?

Ton: Ik heb eigenlijk mijn hele carrière zo ongeveer een jaar 5 tot 7 op een bepaalde plek gezeten en dan ging ik weer door naar een nieuwe organisatie of een nieuwe functie. Dat heb ik mijn hele carrière gedaan. Nog niet eens zo bewust, maar dat is zo gegroeid. Een groot voordeel was dat ik daardoor heel gemotiveerd bij elke functie bleef. Nieuwe uitdagingen, nieuwe kansen en ook omdat je in een periode van 5 tot 7 jaar iets kunt opbouwen en neerzetten en dan staat het en dan moet je eigenlijk weer iets anders gaan doen. Vergelijk het maar met een voetbaltrainer. Die zit meestal een jaar 5 ofzo bij een club en dan gaat hij weer naar een andere club omdat hij daar dan weer iets nieuws gaat neerzetten en eigenlijk ben ik ook een beetje zo. Ik ben nu net 61, dus ik heb nog zo ongeveer jaar 6 a 7 voor de boeg voordat ik met pensioen moet. Niemand wil eigenlijk dat het eindig is maar ook het werkzame leven is op een gegeven moment voorbij.

Vorig jaar zomer begon ik weer een beetje te denken van "Gôh, ik wil eigenlijk wel weer iets nieuws doen." Nou ja en dan ga je erover nadenken wat dan leuk is. Nou dan moet je weten, ik heb zowel in het primair onderwijs gestaan als in de universitaire wereld, maar ook in het hbo en in het mbo. Maar ik had nog nooit in het vo gewerkt. Dus je zou kunnen

zeggen dat dit carrière technisch het kroonstuk is op mijn carrière om nu in deze rol te mogen werken. Dan heb ik alle sectoren in het onderwijs gehad. De reden dat ik op deze school ben gekomen had er ook mee te maken dat ik via een zogenoemd search bureau (een bureau dat zoekt naar kandidaten voor deze functie) benaderd was. En na dan met elkaar een aantal interessante gesprekken te hebben gevoerd, viel de keuze op mij daar ben ik blij mee!

Gijs: Dat was heel goed nieuws natuurlijk voor u. Maar hoe bevallen uw eerste weken hier en heeft corona daar nog erg veel invloed op?

Ton: Corona heeft natuurlijk wel invloed op de vrijheden die je hebt om hier in de school rond te lopen en ook om iedereen te leren kennen en dat is toch wat ingewikkelder dan gebruikelijk. Ik kan nu niet bijvoorbeeld alle docenten bij elkaar roepen en ze in één keer in de personeelskamer gaan toespreken van: "Jongens nou, ik ben Ton Kallenberg en blablabla, dat kan nu niet dus je moet het allemaal in kleine groepjes doen met individuen die ik tegenkom die probeer ik zoveel aan te spreken en hetzelfde geldt voor leerlingen, dat kan nu ook niet met heel veel leerlingen bij elkaar in een ruimte.

Gijs: Maar dat zou u het liefste wel doen?

Ton: Nou, ik vind het juist leuk om met leerlingen in gesprek te zijn! Want het is super interessant om van jullie te horen wat je drijft, wat je wilt, en ook wat je wensen zijn voor het onderwijs, en hoe je hoe je deze school ervaart, want daar draag ik aan bij. Ik bepaal niet hoe het voor jullie is, jullie bepalen natuurlijk voor een belangrijk deel hoe je hier je schooltijd wil doormaken. En ik draag mijn steentje daaraan bij, dus daarom is het belangrijk om met elkaar in contact te zijn.

Gijs: In de twee of drie weken dat u onze rector bent, heeft u al heel veel moeten doen of is het eigenlijk alleen nog maar een beetje voorstellen?

Ton: Ik ben vlak voor Pasen begonnen, dus dit is denk ik mijn tweede week ja. Ik heb tot nu toe vooral veel kennismakingsgesprekken gevoerd, maar wat ik ook probeer te doen is door de gebouwen lopen en af en toe in de deuropening van de klas te staan en even een beetje mee te luisteren of ik ga ook even zitten en dan volg ik een stukje van de les dus. Het is inderdaad vooral kennismaken, ervaringen opdoen en proberen een indruk te krijgen van welk steentje er voor mij ligt om bij te dragen. De indruk die ik heb van de school is dat ik zie dat er veel kwalitatief goede docenten staan, bevlogen docenten en open mensen. De mensen zijn hier allemaal vriendelijk. Ook naar elkaar toe en dat geldt

ook voor jullie als leerlingen zoals ik dat tot nu toe ervaar. Dat gaat dus goed op onze school denk ik. Ik denk dat het een hele goede school is. Zo stond het ook in Elsevier Weekblad, de superscholen. Daar staat het van Nederland genoemd. Het is gewoon een hartstikke goede school en dus daarom ook leuk om hier te mogen werken.

Gijs: Want u heeft dus nog niet echt taken of u bent er nog niet echt mee begonnen, misschien net, maar u weet wel wat u moet gaan doen?

Ton: Je weet natuurlijk dat je voor een groot aantal van de onderdelen die hier binnen de school met de schoolorganisatie te maken hebben, daar ben ik eigenlijk voor alles eindverantwoordelijk. Maar we hebben een breed team ook een breed team van leidinggevend. De afdelingsleiders, de conrectoren, maar ook in het ondersteunend personeel, iedereen heeft een duidelijk takenpakket en voelt zich ook verantwoordelijk voor dat takenpakket, dus nou daar sluit ik eigenlijk op aan en probeer ik soort coachende wijze hen ook te begeleiden en te ondersteunen met hun taken. En de leraren weten ook allemaal wat ze moeten doen, althans dat hoop ik voor jullie.

Gijs: Nou, dat gaat vrij goed hoor ook in deze tijd.

Ton: Jullie zijn daar ook wel over tevreden over de wijze waarop bijvoorbeeld het hybride onderwijs wordt vormgegeven?

Julia: Ja, het is nu al wel steeds soepeler. Natuurlijk omdat je al langer mee bezig bent, dus docenten hebben er steeds meer ervaring mee zeg maar en je merkt wel dat iedereen steeds meer gewend lijkt te zijn aan de soort van nieuwe werkelijkheid.

Ton: Dat is waar en hoe ervaar je dan bijvoorbeeld het onderwijs als je thuis zit achter de computer en het scherm zit te kijken?

Gijs: Je mist wel het sociale. Dat is wel jammer. Het is niet zo gezellig meer als in de normale les, er wordt veel minder gepraat maar je krijgt de stof wel mee. Uiteindelijk is school ook wel voor dat sociale contact, maar vooral het leren is heel erg belangrijk natuurlijk. Voor sommigen is dat moeilijk maar mij lukt dat wel en vooral na anderhalf jaar heb je er natuurlijk ervaring mee en volgens mij is dat in onze klas niet echt een probleem of zo met oppakken van stof. Het gaat allemaal op zich wel goed volgens mij.

Ton: Bij ons op de universiteit hadden natuurlijk ook dat we overschakelden voor het

onderwijs daar op Teams en dat dus ook veel studenten achter de computer zaten. Maar ja, weet je, veel studenten zijn bijvoorbeeld net op kamers gegaan en dan zit je op een kamer drie-hoog-achter de hele dag achter een laptop te staren, terwijl je dan in het sociale leven zeker die eerste tijd ook niks kon of mocht je niks. Dus toen hebben wij vanuit de universiteit ook best veel tijd moeten besteden aan de begeleiding van de studenten op het sociale vlak, want dat viel wel helemaal weg. En het studentenleven is - zoals je misschien uit de verhalen kent - op sociaal vlak best uitgebreid en als dat allemaal wegvalt, zoals het introductieweekend, dan is dat best een uitdaging.

Julia: U zegt dus dat u nog niet heel veel heeft kunnen doen in de eerste weken, maar de komende vier jaar komt er natuurlijk een nieuw schoolplan, bent u daar wel bij betrokken?

Ton: Zeker, er zijn eigenlijk in de afgelopen maanden twee trajecten geweest. Een traject dat te maken heeft met het schoolplan van: "oké wat gaan we de komende jaren doen?" en het andere traject had te maken met wat is ons merk als JPT nu eigenlijk? Nou daar heb ik in de eindfase van die beide trajecten natuurlijk ook nog in meegepraat en we zitten nu op het punt om die twee samen te voegen tot één gemeenschappelijk traject. Want een plan of een merk is natuurlijk pas echt ook iets als je het ook in de praktijk gaat toepassen. Dus nu gaan we de komende tijd met elkaar in gesprek om te bepalen "hoe gaan we dit nu vormgeven in de school?". Hoe merken leerlingen, medewerkers en ouders dat we ons schoolplan ook op de juiste manier uitvoeren en ons merk op de juiste manier uitdragen? We gaan van ideevorming nu naar de uitvoering van het plan. Nu is het natuurlijk ook zo dat veel een soort vergelijkbaar wordt met de afgelopen jaren. Het is voor mij niet de bedoeling om het gedachtegoed bijvoorbeeld blok 1, 2 en 3 helemaal te veranderen, want ik geloof juist dat dat ook voor jullie veel kansen biedt om op die verschillende terreinen van het leren een goede ontwikkeling door te maken, dus dat probeer ik.

Jullie vroegen je ook af of ik me ook ga bemoeien met de prijs van een appel in de kantine?

Gijs: Nee, dat ging over de panini's, maar dat was eigenlijk een grapje.

Ton: O ja, panini's, ik wist niet eens dat we die hadden. Maar het is natuurlijk heel interessant om met elkaar ook te kijken wat we met elkaar verkopen. Is dat gezond materiaal? En zijn -zeg maar- de appels los verkrijgbaar zijn of hebben we hier gevulde koeken.

Gijs: Ik heb wel eens gehoord dat er vroeger ook broodjes bal werden verkocht. Was dat in uw tijd ook zo?

Ton: Broodjes bal geloof ik niet, maar ik weet nog wel de conciërges in de pauze gevulde koeken en zo verkochten. En dat ik soms een broodje moest weggooien omdat ik al drie gevulde koeken op had...

Gijs: Vind u dat belangrijk, wat er in de kantine wordt verkocht?

Ton: Ik vind dat heel belangrijk. Je kunt goed zien dat het belangrijk is dat je een gezonde levensstijl moet onderhouden in deze coronatijd. Kijk maar naar Amerika, waar ze extreem veel coronadoden hebben en dat is natuurlijk ook onlosmakelijk verbonden dat daar veel mensen flink overgewicht hebben.

Gijs: Ik vind het jammer dat we niet zoveel sport hebben op school. We hebben maar een keer per week sporten.

Julia: Ja, volgens mij hadden we in de brugklas twee keer in de week en nu nog maar één keer. Ik weet niet hoe dat vroeger was, maar dat vind ik wel weinig. Had u vroeger meer sport op school?

Ton: Ik weet dat niet heel precies meer, maar mijn vader was ook mijn leraar i.o. en ook nog zo'n beetje de nestor van het Leidse basketbal, dus we basketbalden heel veel. Maar het staat me bij dat ik toch wel twee keer per week gym had in de week.

Gijs: Was uw vader dan ook uw favoriete docent?

Ton: Ik had wisselend per jaar een andere leraar en ook een wisselend vak die ik dan het leukst vond. Ik kan me bijvoorbeeld een leraar Nederlands herinneren waar we leuk contact mee hadden. Vooral toen we in 5- en 6vwo zaten omdat hij dan ook naar feestjes kwam die wij dan georganiseerd hadden. Het was een hele leuke man, ik kom hem ook nog wel eens tegen in de stad en dan praten we nog veel over vroeger. Een leraar

aardrijkskunde die heel goed was, een leraar biologie kan ik me nog herinneren. Je kunt zo verschillende personen voor je halen die een vuur bij je deden ontbranden.

Gijs: Dat merk ik ook wel. Als je een leuke docent hebt, ga je vanzelf meer doen voor dat vak.

Julia: Je merkt ook dat iedereen meer actief is in de les.

Gijs: Sommigen zijn wel iets te grappig soms.

Ton: Maar het is wel heel belangrijk om lol te maken. Als ik rondloop dan zie ik ook wel dat jongens of meisjes achterin de klas heel wat anders doen dan dat de bedoeling is. Dat hoort bij de fase waar je in zit.

Gijs: U komt nu van de universiteit. Maar wat is eigenlijk het verschil tussen de taken die u daar had en die u hier heeft? Of weet u dat nog niet zo goed?

Ton: Het verschil valt nog wel mee. Je draagt een bepaalde zorg voor het verloop van het onderwijs. Ik zit hier wel iets meer in een eindverantwoordelijke positie. Op de universiteit waren toch nog wel een paar extra mensen die nog meer eindverantwoordelijk waren. Nu ben ik rector en toen was ik directeur.

Gijs: Wat vindt u dan nu het leukste aan uw baan?

Ton: Ik denk dat er nog heel veel leuk te ontdekken valt, maar tot nu toe het vele contact met mensen, de zoektocht naar hoe kunnen we onderwijs het best vernieuwen? Corona bracht met ons mee dat we verplicht voelden om onderwijs op de computer te gaan doen. Je kunt je voorstellen dat de computer nog veel belangrijker wordt in de onderwijsleersituatie. Het vinden van de juiste balans, vind ik wel interessant.

Gijs: Denkt u ook dat het goed is om veel op de laptop te werken? Ik heb het gevoel dat je veel sneller kunt werken.

Ton: Dat is interessant, want in welke mate gaat het goed? Onderzoek wijst uit dat er een verschil is tussen intypen op de computer of opschrijven met de hand. Dat betekent dus dat we daar nu al over moeten nadenken van welke gevolgen heeft dit dan? De ontwikkeling gaat heel snel, het wordt nu al meer. Zo hebben jullie misschien nog niet allemaal een smartwatch om. Jij wel, Julia! De vraag is dus, misschien kan een smartwatch wel wat toevoegen aan het onderwijs. Misschien kan een smartwatch wel een samenvatting maken van een bepaalde

tekst, of een verslag van het gesprek dat we nu hebben.

Gijs: Ik vond het wel heel leuk gesprek Ik heb niet heel veel meer vragen eigenlijk nee.

Ton: Ik heb wel een vraag aan jullie: Welke tip zou je aan mij willen meegeven?

Gijs: Tsja, ik weet niet Ik vind het heel goed gaat hier op school. Ik heb de vorige rector niet gekend dus ik denk dat het al heel goed is dat u af en toe gaat kijken in de klas hoe het eraan toe gaat en met leerlingen zoals wij praat.

Ton: Dat neem ik zeker ter harte en laten we met elkaar afspreken jullie hebben echt altijd carte blanche om mijn kamer binnen te komen hè, want jullie zijn de eerste twee leerlingen die echt hier in mijn kamer zijn geweest sinds ik hier zit. Dus als je iets kwijt wilt of iets wil vertellen over hoe het gaat, of je wil zeggen van joh jij zei wel dat je met de leerlingen zou komen praten, maar ik zie het nog nooit, voel je vooral vrij om dat bij mij te komen zeggen. Waar we het niet over gehad is vakanties, weten jullie al of je ergens heen gaat en zo ja, waar ga je dan naartoe dit jaar?

Julia: We gaan denk ik wel een weekje naar Vlieland, want daar gaan we eigenlijk altijd wel naartoe. En misschien nog een stedentrip, want echt een vakantie lang naar het buitenland zit er denk ik nog niet in.

Gijs: Wij zijn de laatste drie jaar naar Griekenland geweest. Maar ja, dan moet je vliegen en dat is toch nog niet echt heel fijn op het moment. Gaat u ook op vakantie?

Ton: Ik probeer er altijd lekker op uit te gaan, met de caravan rijden we Europa door. Ik klim graag in de bergen, dus dan bepakt en bezakt lange wandelingen maken, huttentochten, een beetje klimmen over gletsjers, nou dat vind ik dus super om te doen.

Dus we wachten het af en hopelijk gaat de wereld snel weer open.

Ik vond het heel leuk met jullie gesproken te hebben en nogmaals: je kunt hier altijd binnenlopen.